

Enitor bloeit op na breuk met ouwe baas

Irene Overduin

Een nieuwe eigenaar kan een bedrijf totaal veranderen. Dat gebeurde bij Enitor in Buitenpost. Het plezier is terug. De profielenmaker gaat als een speer, zegt directeur Han Schootstra.

Normaal haalt Schootstra zakenpartners op van Schiphol. Zijn vorige baas, een Amerikaan, liet hij de trein naar Heerenveen nemen. Trots is hij er niet op. Hij vertelt erover omdat het de verstoorde verhoudingen tekent.

Schootstra leerde de zetbaas van Essentra Extrusion kennen als een patser die elk initiatief smoorde, investeringen tegenhield en zonder kennis van zaken *top-down* beslissingen nam. „Het was *killing* Eén keer was ik zo kwaad op hem dat ik hem bijna uit de auto zette.” Dan had de Amerikaan vanuit Surhuizum terug mogen lopen.

Terwijl de economie als een tierelier ging, draaide Enitor in 2019 voor het eerst in 83 jaar verlies, een kwart miljoen euro ongeveer. Met de omzet was het ook kwakkelen. Die liep terug naar 32 miljoen euro waar voorheen 40 miljoen euro haalbaar was.

„Ik heb zelf gevraagd aan Essentra of ze ons alsjeblieft wilden verkopen.” Een koper had hij ook al, concurrent Primo in Denemarken. „Een mooi bedrijf, vriendelijke mensen. We kwamen ze overal in de wereld tegen en meestal waren wij hen te snel af.”

Hij kreeg de handen op elkaar. Lachend: „Door het verlies in 2019 waren we natuurlijk wat goedkoper.”

Primo gaf Enitor alle vertrouwen en meteen kreeg het bedrijf de gang er weer in. „Primo ziet waar we goed in zijn. Wij leren van hen, zij van ons.” Enitor was bijvoorbeeld gewend om veel scherper te onderhandelen over de grondstofprijzen dan de aardige Denen, vertelt Schootstra. Nu koopt Primo voor haar acht bedrijven in volgens de Friese norm. De besparingen beslaan ettelijke procenten, Enitor profiteert vanwege de kwantumkorting ook weer.

Binnen een jaar stuiterde de profielenmaker terug omhoog naar de vertrouwde 40 miljoen euro omzet. Zelfverzekerd: „Over vijf jaar zitten we op 50 miljoen.”

Want Primo investeert knap in zijn jongste aanwinst, die tevens de grootste van de groep is. Voor 2,5 miljoen euro wordt de matrijzenmakerij omgebouwd tot Tool Center voor de hele groep, wordt de mengerij compleet vernieuwd en komt er een loods bij op het terrein van voorheen transportbedrijf Niek Dijkstra.

„Bij het Tool Center ging het tussen ons en de vestiging in Denemarken. De gemiddelde leeftijd ligt hier lager en onze *knowhow* was ook beter. Daarop hebben we het gewonnen.”

Het Tool Center gaat matrijzen maken voor alle andere Primo-bedrijven, jaarlijks zeker 400. „Het gaat niet alleen om de aantallen. We gaan ze ook anders bouwen, als een soort bouw pakket, een kliksysteem.” Dat bouwen gebeurt trouwens nog op klassieke wijze. „3D-printen met metaalpoeder heeft natuurlijk de toekomst. Maar dat is nu nog te duur.”

Het kliksysteem moet het aantal handelingen beperken en de snelheid opvoeren. Enitor heeft 75 productielijnen en maakt honderden verschillende profielen, waarvoor steeds matrijzen gewisseld moeten worden, dus het aantal handelingen loopt snel op.

„Snelheid is alles. De snelle jongens eten de langzame op. Het gaat niet om groot of klein, maar om wie het snelst is.” Al helemaal in een internationale wereld: Enitor exporteert ongeveer 70 procent van de productie, vooral naar omliggende landen.

Met de mal-nieuwe-stijl hoopt Schootstra ook een oplossing te hebben voor een ander probleem: „Het wordt steeds lastiger om mensen te vinden voor onze vijf ploegendiensten.” Want Enitor werkt de klok rond.

Meer productie met verhoudingsgewijs minder machine-operators, dat wordt het streven. Toch komen er vijftien banen bij. De inpakkers, nu nog aangeleverd door uitzendbureaus, wil Schootstra deels in vaste dienst nemen. „Twee per ploeg, die de andere uitzendkrachten ook aansturen. We willen dat het inpakken beter gebeurt, door gemotiveerde mensen. Niet door mensen die tegen hun zin naar ons gestuurd zijn.” Verder is het bedrijf op zoek naar meerdere machine-operators, proces-engineers, een projectleider en een productieplanner.

Heerlijk vindt hij het om weer vrij te kunnen ademen, om weer te mogen ontwikkelen. „Je moet opvallen, onderscheidend zijn. De mooiste bloemen bloeien langs de afgrond. Daar moet je durven wandelen.”

Toch, uiteindelijk draait alles om plezier, zegt hij. „En dat is weer helemaal terug.” Het was zelfs een dienststopdracht, rechtstreeks van de ceo van Primo. „Bijzonder hè?”